

A Fővárosi Ítéltábla a Kummer Ügyvédi Iroda (fél címe 1, eljáró ügyvéd: dr. Kummer Ákos) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek, a Kosik Ügyvédi Iroda (fél címe 2., eljáró ügyvéd: dr. Kosik Kristóf) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe.) I. rendű és II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe.) II. rendű alperesek ellen sajtó-helyreigazítás iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. március 4. napján meghozott 27.P.20.901/2016/3. számú ítélete ellen az alperesek részéről 4. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000 (tizenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében kérte helyreigazítani az I. rendű alperes által szerkesztett ...hu internetes portálon 2016. január 18. napján, „A ... támogatási listáján” címmel megjelent cikkének arra vonatkozó közléseit, hogy az ...i hírszerzés szerint a, a ..., az és a élvezi az ... támogatását, valamint a pártok 9 millió eurós kölcsönt kaptak egy ... banktól.

Az alperesek az ellenkérelmükben a kereset elutasítását kérték arra való hivatkozással, hogy a felperes által sérelmezett állítások véleménynek minősülnek.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az I. rendű alperest, hogy az általa szerkesztett ... portálon 8 napon belül az eredeti közléssel azonos helyen és betűmérettel 30 napon keresztül, de legalább addig, amíg az eredeti cikke hozzáférhető az alábbi helyreigazítást tegye közzé:

„A portálunkon 2016. január hó 18-án „A ... támogatási listáján” címmel megjelent cikkben valótlanul híreszteltük, hogy ... anyagi támogatást nyújtana a felperes neve számára, továbbá valótlanul híreszteltük azt is, hogy a felperes neve más európai pártokkal együtt 9 millió eurós ... banki kölcsönben részesült.

A valóság ezzel szemben az, hogy a felperes neve nem kapott a cikkben említett támogatást és bankkölcsönt."

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte a II. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 38.100 forint perköltséget, valamint 36.000 forint meg nem fizetett illetéket a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az elsőfokú bíróság döntését Magyarország Alaptörvényének (Alaptörvény) IX. cikk (1) bekezdésére, (2) és (3) bekezdésére, a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdés, 12. § (1) bekezdésére, a PK 12. számú állásfoglalás III. pontjára, valamint a PK 14. számú és PK 15. számú állásfoglalásokra alapította.

Vizsgálta, hogy a sérelmezett közlemény, tényállításnak vagy véleménynek minősül. Akként foglalt állást, hogy a felperes által sérelmezett közlések kijelentő módon megfogalmazott állítások, melyek tényként tartalmazzák a kijelentés tartalmát képező közléseket, és a cikk egésze is a sérelmezett közlések tartalmára utal. A kifogásolt támogatás ténye, illetve a bankkölcsön nyújtás bizonyítható állítások, ezért a sérelmezett közlések tényállításnak minősültek. Rámutatott arra, hogy az I. rendű alperesnek kellett bizonyítania állításainak valóságát. A bizonyítási kötelezettség szempontjából a PK 14. számú állásfoglalásra figyelemmel irreleváns, hogy a cikk utánközlés, a mástól átvett cikk tényállításainak valóságát is a sajtószerv köteles bizonyítani. Utalt arra, hogy az alperesi közlés saját állításából következően is többet és súlyosabbat tartalmaz, mint az átvett ... cikke. Míg ugyanis a „...” cikke az alperes állítása szerint azt tartalmazza, hogy valószínűsíthetően érintett a ... a cikk szerinti pénzügyi támogatásban, amit az ...i hírszerzés vizsgálni fog, addig az I. rendű alperes cikke tényként közli, hogy az ...i hírszerzés pártfinanszírozásra utaló szálát talált a felperes és ... között. Az elsőfokú bíróság a felperes valóságközlésére vonatkozó kérelmét csak részben tartotta alaposnak, a felperes kérelme e körben olyan általános jellegű kijelentést tartalmazott, amelynek közlését nem találta indokoltnak. A helyreigazítást a sérelmezett közlések vonatkozásában az elsőfokú ítélet rendelkező része szerint elrendelte, azt meghaladóan a keresetet elutasította.

Az ítélet ellen az alperesek terjesztettek elő fellebbezést.

Kérték az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a felperes keresetének elutasítását, másodlagosan kérték az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság utasítását a per újabb tárgyalására és újabb határozat hozatalára.

Fellebbezésükben vitatták, hogy a felperes által sérelmezett közlések tényállítások lennének. Megítélésük szerint az alperes az ...i hírszerzés véleményét közvetítette a hazai olvasók felé. A „...” cikk tárgyaláson idézett részleteiből megállapítható, hogy az ...i hírszerzés a rendelkezésére álló információk alapján arra a vélekedésre jutott, hogy ... egyre inkább igyekszik növelni befolyását az európai régióban. Azzal érveltek, hogy a véleményt a cikk lead-je sem teszi tényállítássá.

A cikk közölte az ...i hírszerzés véleményét, ezt követően a felperes reakcióját is ezen véleményre. Ebben a reakcióban maga a ... nem vitatta és nem cáfolta a cikkben közölt ...i álláspontot, sőt úgy nyilatkozott, hogy örülnek a vizsgálatnak. Kiemelte, hogy a közlések vélemény jellegét támasztja alá a kifogásolt cikk második bekezdésének utolsó mondata, mely szerint „az ...i kongresszus vizsgálatot kezdeményezett a titkos finanszírozás felderítésére.” Ebből következően vizsgálat fogja kideríteni, megalapozott-e az ...i hírszerzés azon véleménye, hogy ... az európai térségben befolyásszerzésre, befolyásának növelésére törekszik és az ...i hírszerzés vizsgálni fogja a politikai pártok finanszírozását, támogatását is.

Fellebbezési ellenkérelmében a felperes kérte az elsőfokú ítélet helybenhagyását. Hivatkozott arra, hogy az elsőfokú bíróság nem sértett sem anyagi, sem eljárási jogszabályt, okszerű következtetéseket levonva hozta meg döntését. A bizonyíthatósági teszt alapján egyértelmű, hogy a kifogásolt közlés tényállítás. Vitatta, hogy az alperesi cikk az ...i hírszerzés véleményét közvetítette

volna. Az, hogy nem vitattak valamilyen információt, nem jelenti azt, hogy az alperesek által róluk közölt tényállításokat valósak ismernék el. Észrevételezte, hogy a hatályon kívül helyezés iránti indítványból nem állapítható meg, hogy milyen eljárási jogszabálysértés miatt kéri az alperesek az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését.

A fellebbezés nem alapos.

A Pp. 228. § (4) bekezdése alapján fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú ítélet - valóságközlés tekintetében részbeni - keresetet elutasító rendelkezése.

Az elsőfokú bíróság az ügy érdemére kiható eljárási szabálysértést nem vétett, a szükséges bizonyítást lefolytatta, az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére a Pp. 252. § (2), (3) bekezdése alapján nem kerülhetett sor.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és a másodfokú bíróság a döntésével, annak indokaival is lényegében egyetértett, az elsőfokú ítéletet ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése és a Pp. 254. § (3) bekezdése alapján annak helyes indokai alapján, azokra visszautalva hagyta helyben.

A fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Nem önmagában a leadben foglaltaknak volt ügydöntő jelentősége, és az alperesek által kiragadott azon részletnek sem, hogy az ...i kongresszus vizsgálatot kezdeményezett a finanszírozás felderítésére. Helyesen járt el az elsőfokú bíróság, amikor a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően a cikk egészét és összefüggéseit tekintve, a kialakult közfelfogásra és az átlagolvasó értelmezésére figyelemmel vizsgálta a kifogásolt közleményt. A cikk konkrét, a felperesi pártnak nyújtott kölcsönről számolt be, ezért az átlagolvasó úgy értelmezi a közlést, miszerint a felperesi párt 9 millió eurós bankkölcsönt, azaz anyagi támogatást kapott más pártokkal együtt. Az információk ...i hírszerzéstől származtak, az ...i kongresszus a pártfinanszírozás részleteit kívánja felderíteni.

Az I. rendű alperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy a helyreigazítás tárgya vélemény volt. Az ugyan önmagában lehet vélemény, hogy az ...i hírszerzés szerint ... igyekszik növelni a befolyását európai jobboldali pártok támogatásán keresztül. Az azonban, hogy a felperes más pártokkal együtt 9 millió eurós ... banki kölcsönben részesült nem vélemény, hanem konkrét összegű bankkölcsönre vonatkozó tényállítás, amely az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján helyreigazítás tárgya lehetett. Az anyagi támogatás a cikkben említett konkrét bankkölcsönrel összefüggésben merül fel, ezért a PK 12. számú állásfoglalásra tekintettel ez is tényállításnak minősült.

Az ...i hírszerzésre hivatkozás nem teszi a közlést véleménnyé. A perbeli cikkben az ...i hírszerzés a 9 millió eurós banki kölcsön tényállításában szereplő információ forrásaként, hivatkozási alapjaként szerepelt, nem arról szólt a cikk, hogy a hírszerzés azt vizsgálná, kapott-e a felperes kölcsönt. Helyesen utalt az elsőfokú bíróság arra is, hogy a PK 14. számú állásfoglalásra figyelemmel általában a sajtószervnek kell bizonyítania a sajtóközlemény valóságát akkor is, ha híven veszi át más szervezet vagy sajtóorgánium nyilatkozatát.

Az I. rendű alperes azt sem bizonyította, hogy az ...i hírszerzés a felvett 9 millió eurós bankkölcsön felperesi érintettségének információjával rendelkezett volna, ilyen jellegű közleményt adott volna ki. Erre a csatolt „...” cikke sem alkalmas bizonyíték, ugyanis az csupán más sajtóorgánium utánközlése, a felperes cikkben szereplő, bankkölcsönrel kapcsolatos nyilatkozatai elismerésnek

nem minősültek. Helytálló volt ezért az az elsőfokú bírósági következtetés is, hogy az I. rendű alperes állítását nem bizonyította, ennél fogva az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján helyreigazításra volt köteles.

A másodfokú bíróság megjegyzi, hogy bár a „...” cikke önmagában nem bizonyítaná a 9 millió eurós felperesi érintettségű bankkölcsön létét, az alperes azt sem bizonyította, hogy az angol sajtóorgánum, vagy a hírszerzés ilyen információval rendelkezne. A rendelkezésre álló adatok szerint az I. rendű alperes nem pontos fordítással vette át az angol nyelvű cikket. A becsatolt angol nyelvű cikk érintett szövegrészlete helyes fordításban a „which” szó értelmére figyelemmel úgy is hangozhat, miszerint „...és a, amely 9 millió eurós kölcsönt kapott 2014-ben egy ... banktól”. Az angol cikk így a 2014-ben kapott 9 millió eurós kölcsönre tényként nem feltétlenül valamennyi párt, hanem csak a ... vonatkozásában utalhatott, amelynek - a pártvezető által elismert - 9 millió eurós kölcsönével az interneten követhető nemzetközi sajtó 2014-ben - közismerten - élénken foglalkozott.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság jogszabályoknak megfelelő ítéletét a másodfokú bíróság helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 259. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére, mely az alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, (5) bekezdés a) pontja és 4/A. § (1) bekezdése alapján megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A le nem rótt fellebbezési fellebbezési illetékekről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2016. szeptember 16.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.